

उद

प्रसिद्धा । परिकर्त्ते गुडे परिकर्त्तनवत् यीडा
इति नारायणचूर्णम् ॥ * ॥

“कुक्तीरदन्तीत्रिपलाविडङ्ग-
सिहीत्रिवित्तकसूर्यकल्पैः ।
दृतं विषपं कुडवप्रमाणं
तोयेन तस्याक्षसमेन कर्षम् ॥
यीतोषामभ्येऽनुदिवेदिरेके
पेदं इसं वा प्रिपिवेदिधिः ।
नाशमेनं जठरामयान-
मुक्तं प्रयुक्तं प्रवदन्ति सन्तः” ॥

इति नाशचृष्टम् ॥ * ॥

“वचारण्डाः कर्षमाचायाः कल्पं दध्यादिवेष्टितम् ।
निगिलेदारिणा निवासुरव्याधिशानत्ये” ॥

वचारण्डो शूरण्यपत्रो माणमेदः । वचारण्डो इति
लोके ॥ * ॥

“एनर्वादामनिश्चासविश्वा-
पटोलपथाः पिचुमहदारू ।
सनागरच्छवरेति सर्वैः
कृतः कथायो विधिना विधिज्ञैः ।
गोमूत्रयुक्तं गुणलुना च गुक्तः
पीतः प्रभाते नियतं नराणाम् ।
सर्वाङ्गशोथोदरपार्श्वप्रूल-
श्वासान्वितं पाण्डुगंदं निहन्ति” ॥
एनर्वादिकाथः । इत्युदराधिकारः । इति भाव-
प्रकाशः । (“उदरं मिमितं गुरु” इति वैद्यक-
माधवकरधृतविविच्ययश्च । अस्य शब्दस्य
रोगविशेषवाच्येऽन्याविशेषवाच्यविशिष्टदरशो-
गश्चेच ज्ञातया ।)

उदरयस्मिः, युं, (उदरस्य यस्त्रिरिव ।) गुल्मरोगः ।
इति हेमचन्द्रः ॥

उदरवाङ्, की, (उदरस्य चाणं यस्मात् ।) उदरवन्ध-
वस्त्रादि । तत्पर्यायः । नागोदं २ । इति हेम-
चन्द्रः ॥

उदरयस्मिः, युं, (उदरच्छति उदर्थते वा । उत् + चृ +
उदर्त्तेच्छिदिति गणित् ।) समुद्रः । सूर्यः । इति
हेमचन्द्रः ॥

उदरपिशाचः, चि, (उदराय तत्प्रणाय पिशाच
इव ।) सर्वाङ्गखादकः । तत्पर्यायः । सर्वाङ्गीकः २
सर्वाङ्गभक्तकः ३ । इति हेमचन्द्रः ॥

उदरम्भिः, चि, (उदरं विभर्त्तीति । उदर + भ +
इन + सुम् च । निपातसिद्धः ।) स्वोदरमात्र-
पूरकः । तत्पर्यायः । कुचिम्भिः २ चात्मम्भिः
३ । इति हेमचन्द्रः ॥

उदराचाधिः, युं, (उदरस्य आधिः ।) उदररोग-
विशेषः । यथा,—गारुडे १६४ चथायः ॥

“कहलीवद्वाचारन्तु पानीयेन प्रसाधितम् ।

तदाखादनानश्वन्ति उदराचाधयोऽखिलाः” ॥

उदररोगः, युं, (उदरस्य रोगः ।) जठराचाधि-
विशेषः । उदरी इति भाषा ॥

(“सिद्धविद्याधराकीर्णे कैलासे नन्दनेपमे ।

तप्यमानं तपस्तीत्रं साक्षाद्वर्ममिव स्थितम् ॥

आयुर्वेदविदां श्रेष्ठं भिषग्विद्याप्रवर्तकम् ।

उद

वस्ति । वायुज्ञोङ्गमध्यस्तिर्थकं च सशूलशब्दस्तरये-
तदातोदरं विद्यात्” ॥

पितॄलस्य सनिदानसम्मानिकं लक्षणं यथा,—
“कड़म्बलवद्याव्युष्टीक्ष्माप्यादित्यात्म-
विदाहृधशनाजीर्णेचाशु दित्यं समाचित्तम् ।

प्राप्याक्षिलकफौ रुद्धा मार्गमुर्मार्गमस्थितम् ।
निहत्यामाशये वर्किं जनयत्युदरं ततः” ॥

अस्य रूपाणि ।

“दाहज्वर-दण्डा-मूर्क्ष्यतिसार-भमाः कटुकास्य-
त्वं हरितहारिद्रित्वं नख-नयन-वदन-त्वङ्-मूर्क्ष-वर्च-
सामयि चोदरं नील-पीत-हारिद्र-हरित-ताम-
राजीशिरावनदं दह्यात् दूषयते धृत्यते रुपायते
खिद्यते खिद्यते मृदुस्पर्शं त्विप्रापकच्च भवत्येतत्
पित्तोदरं विद्यात्” ॥

श्वेतज्ञनितस्य सनिदानसम्मानिकं लक्षणं यथा,—
“ब्रयायामदिवास्प्रस्वादितित्तिग्न्यपिच्छिकैः ।
दधिदुध्योदकानूपमात्मैस्त्वायपेत्वितैः ॥
कुडेन श्वेताया स्तोतः स्वाहतेष्वतोत्तिलः ।
तमेव पीडयन् कुर्यादुदरं विहरन्तमः” ॥

अस्य रूपाणि ।

“गौरवादोचकाविपाकाङ्गमई-सुमि-पाणि-पाद-
मुष्कोपशोफोत्केश-गिदा-श्वास-कासाः मुखत्वं
नख-नयन-वदन-त्वङ्-मूर्क्षवर्चसामयि चोदरं शुक्ल-
राजीशिरासन्ततं गुरुस्तिमितस्थिरं कठिगच्च
भवत्येतत् श्वेतोदरं विद्यात्” ॥

चिदोदयत्वे सनिदानसम्मानिकं लक्षणं यथा,
“दुर्बलामेरपण्यामविरोधिगुरुभोजनात् ।
स्वीदेत्तेच्च रजोरोम-विष्णुचास्त्रिनखादिभिः ।
विषेषं मन्त्रवर्तायाः कुपिताः सक्षिताल्पयः ।
भृणे कोष्ठे प्रकुर्वन्तो जनयन्त्युदरं व्याम्” ॥

अस्य रूपाणि ।

“सर्वेषामेव दोषाणां समस्तानि लिङ्गान्युपालभ्यन्ते
वर्णात्मि नखादिधूरमयि नानावर्णराजीशिरा-
सन्ततं भवत्येतत् सद्विपातोदरं विद्यात्” ॥

यक्षतज्जीहसमुद्धवस्य सनिदानसम्मानिकं

लक्षणं यथा,—

“असितसाति सङ्कोभाद्यानयानाभिचेष्टितैः ।
अतिथ्यावायभाराध्वमनव्याधिकर्षणैः ॥

वामपार्श्वस्थितः ज्ञीहाच्छ्रुतः स्वानात् प्रवर्द्धते ।

शोणितं वा रसादिभो विष्णुनं विवर्द्धयेत्” ॥

इति तस्य ज्ञीहाकठिनोऽस्त्रिलेवादौ वर्द्धमान-
कच्छपसंस्थान उपलभ्यते सचोपेत्तिः क्रमेव
कुर्विं जठरमन्यधिष्ठानच्च परिच्छिप्तुदरमयि
निवर्त्यति” ॥

अस्य रूपाणि यथा,—

“दौर्बल्यादोचकाविपाकवर्षीमूच्यगृहतमयिषा-
साङ्गमई-क्ष्यहिं-मूर्क्ष्यतिसाद-कास-श्वास-मृदुच्च-
रानाहामिनगार्कासांकाश्वर्षालोदावर्ताङ्ग-
मई-पर्वभेद-शुक्लकास-काश्वर्ष-दौर्बल्यारोचक-वि-
याका अधोगुरुवं वातवर्चमूच्चसङ्गः श्वावल्लासं
नखनयनवदनलड्सूच्चवर्चसामयि चोदरं तन्व-
सितराजीशिरासन्ततमाहतमाघातद्विशब्दवद्ध-